Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. liepos 15 d.

dėl Tarybos direktyvos 64/432/EEB dėl papildomų Bendrijos galvijų vidaus prekybos garantijų, susijusių su infekciniu galvijų rinotracheitu, ir infekcijos likvidavimo programų, pateiktų atitinkamų valstybių narių, patvirtinimo įgyvendinimo

(Pranešta dokumentu Nr. K(2004) 2104)

(Tekstas svarbus EEE)

(2004/558/EB)

(OL L 249, 2004 7 23, p. 20)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2007 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos sprendimas 2007/584/EB	L 219	37	2007 8 24
►**M2**	2008 m. kovo 17 d. Komisijos sprendimas 2008/233/EB	L 76	56	2008 3 19
►**M3**	2010 m. rugpjūčio 5 d. Komisijos sprendimas 2010/433/ES	L 205	7	2010 8 6
►**M4**	2011 m. spalio 12 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2011/674/ES	L 268	17	2011 10 13
►**M5**	2014 m. vasario 14 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2014/90/ES	L 46	10	2014 2 18
►**M6**	2014 m. spalio 8 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2014/703/ES	L 294	43	2014 10 10
►**M7**	2015 m. vasario 13 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/250	L 41	43	2015 2 17
►**M8**	2015 m. rugsėjo 30 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1765	L 257	44	2015 10 2

▼B

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. liepos 15 d.

dėl Tarybos direktyvos 64/432/EEB dėl papildomų Bendrijos galvijų vidaus prekybos garantijų, susijusių su infekciniu galvijų rinotracheitu, ir infekcijos likvidavimo programų, pateiktų atitinkamų valstybių narių, patvirtinimo įgyvendinimo

(Pranešta dokumentu Nr. K(2004) 2104)

(Tekstas svarbus EEE)

(2004/558/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 64/432/EEB dėl gyvulių sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos galvijų ir kiaulių vidaus prekybai [1], ir ypač į jos 9 straipsnio 2 dalį bei 10 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) Infekcinis galvijų rinotracheitas yra labiausiai pastebimų simptomų infekcija, sukeliama galvijų 1 tipo herpeso viruso (BHV1). Kadangi daugelio šio viruso sukeltų infekcijų eiga yra subklinikinė, turi būti taikomos kontrolės priemonės, skirtos infekcijai likviduoti, o ne simptomams slopinti.

(2) Direktyvos 64/432/EEB E priede (II) „infekcinis galvijų rinotracheitas“ patenka į sąrašą ligų, dėl kurių gali būti priimamos valstybinės kontrolės programos ir reikalaujama papildomų garantijų.

(3) Vokietija pasiūlė programą, skirtą likviduoti BHV1 infekciją visoje jos teritorijoje, atitinkančią Direktyvos 64/432/EEB 9 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir numatančią valstybinio galvijų judėjimo taisykles, kurios atitinka taisykles, anksčiau įdiegtas Austrijoje, Italijos Bolzano provincijoje ir Švedijoje, įgalinusias sėkmingai likviduoti ligą šiose šalyse.

(4) Vokietijos pateikta programa ir šios valstybės narės reikalaujamos papildomos garantijos dėl galvijų prekybos, siekiant užtikrinti šios programos sėkmingumą, buvo patvirtintos 2004 m. kovo 1 d. Sprendimu 2004/215/EB [2], įgyvendinančiu Tarybos direktyvą 64/432/EEB, patvirtinančią papildomas vidaus prekybos galvijais garantijas, susijusias su infekciniu galvijų rinotracheitu, ir infekcijos likvidavimo programas, pateiktas atitinkamų valstybių narių.

[1] OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 21/2004 (OL L 5, 2004 1 9, p. 8).
[2] OJ L 67, 2004 5 3, p. 24.

▼B

(5) Papildomos garantijos įvestos Danijoje, Austrijoje, Suomijoje ir Švedijoje, taip pat Italijos Bolzano provincijoje. Valstybių narių, kurios laiko savo teritoriją neturinčia infekcinio galvijų rinotracheito židinių, ir Italijos santykiai su Bolzano provincija yra vienodi. Pagal Direktyvos 64/432/EEB 10 straipsnio 1 dalį jos pateikė Komisijai patvirtinančius dokumentus, konkrečiai įrodančius, kad situacija nuolat stebima.

(6) Valstybėms narėms ar regionams, kurie pripažinti kaip neturintys šios ligos židinių ir kurie šiuo metu įtraukti į sąrašą, esantį Komisijos sprendimo 93/42/EEB ([1]) priede, taikomi tik minimalūs reikalavimai dėl galvijų išsiuntimo į kitas valstybes nares veisimui ir produkcijos gamybai.

(7) Siekdama standartizuoti BHV1 laboratorinius testus, Pasaulinė gyvūnų sveikatos organizacija (OIE) patvirtino stipriai teigiamą, silpnai teigiamą ir neigiamą serumą kaip OIE tarptautinius standartus BHV1 testams, kurie atliekami OIE standartinėse laboratorijose, nustatant infekcinį galvijų rinotracheitą, nurodytą Diagnostikos testų ir vakcinų standartų vadove ([2]).

(8) Iškilo problemų dėl Bendrijos vidaus prekyba galvijais iš valstybių narių, turinčių skirtingą statusą infekcinio galvijų rinotracheito atžvilgiu.

(9) Sekiant aiškumo ir norint užtikrinti priemonių lingvistinį nuoseklumą, tikslinga būtų viename sprendime suderinti Vokietijos programos patvirtinimą ir papildomas garantijas dėl infekcinio galvijų rinotracheito ir anuliuoti Sprendimą 2004/215/EB.

(10) Priemonės, numatytos šiame sprendime, atitinka Nuolatinio maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ NUTARIMĄ:

1 straipsnis

I Priede pateiktos lentelės pirmajame stulpelyje išvardytų valstybių narių pasiūlytos galvijų 1 tipo herpes viruso (BVH1), toliau – infekcinis galvijų rinotracheitas arba IBR, yra patvirtintos tų valstybių narių regionuose, kurie nurodyti I priedo lentelės antrajame stulpelyje.

2 straipsnis

1. Galvijai, atgabenti veisimui ir produkcijos gamybai iš valstybių narių arba regionų, neįeinančių į II priede pateiktą sąrašą, ir skirti valstybėms narėms arba regionams, įtrauktiems į I priede pateiktą sąrašą, tenkina bent žemiau išvardytas papildomas garantijas:

a) jie turi būti gabenami iš ūkio, kuriame oficialiais duomenimis per paskutinius 12 mėnesių nebuvo užregistruota klinikinių ar patologinių infekcinio galvijų rinotracheito požymių;

([1]) OJ L 16, 1993 1 25, p. 50. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2000/502/EB (OJ L 200, 2000 8 8, p. 62).

([2]) Diagnostikos testų ir vakcinų standartų vadovas, 4 leidimas, 2000 m. rugpjūčio mėn.

▼B

b) 30 dienų iki gabenimo jie turi būti laikomi izoliatoriuje, patvirtintame kompetentingos įstaigos, ir per tą laikotarpį nė vienam galvijui, esančiam tame izoliatoriuje, neturi būti nustatyta klinikinių infekcinio galvijų rinotracheito simptomų;

c) šiems ir visiems kitiems galvijams, laikomiems tame pačiame izoliatoriuje, ne anksčiau kaip praėjus 21 dienai po jų atgabenimo į izoliatorių, turi būti atlikti žemiau išvardytų antikūnių nustatymo kraujo mėginiuose serologiniai testai, kurių rezultatai turi būti neigiami:

i) jei galvijai vakcinuoti, BVH 1 gE-glikoproteino antikūnių; arba

ii) jeigu galvijai nevakcinuoti, iš viso BHV1 antikūnių.

2. Taikydamos išlygas 1 straipsnio daliai, kompetentingos valstybės narės, kuri yra kilmės šalis, valdžios įstaigos gali duoti leidimą išvežti galvijus į ūkius, esančius regionuose, išvardytuose I priede, jeigu yra patenkinta bent viena iš žemiau išvardytų alternatyvių sąlygų:

a) galvijų kilmės šalis yra valstybė narė, įeinanti į I priede pateiktą sąrašą, ir jie gabenami iš ūkių, kuriuose neužfiksuotas BHV1, atitinkančių minimalius reikalavimus, nustatytus III priede;

b) galvijai yra skirti mėsos gamybai ir atitinka žemiau išvardytas sąlygas:

i) gyvuliai arba

— yra iš ūkių, kuriuose neužfiksuotas BHV1, kaip nurodyta III priede, arba

— kilę iš vakcinuotų ir reguliariai pakartotinai vakcinuojamų veislinių patelių, arba

— reguliariai vakcinuojami ir pakartotinai vakcinuojami pagal gamintojo instrukcijas vakcina, iš kurios pašalintas gE, arba

— valstybėje narėje per 14 dienų laikotarpį iki išsiuntimo jiems buvo atliktas antikūnių nustatymo kraujo mėginyje serologinis testas, kaip nurodyta 1 paragrafo c punkte, kuris davė neigiamus rezultatus; ir

▼M3

ii) jie vežami vengiant kontakto su gyvūnais, kurių sveikatos būklė yra blogesnė, į ūkį, esantį į I priedą įtrauktoje paskirties valstybėje narėje, kurio BHV1 statusas nėra žinomas, kuriame pagal patvirtintą nacionalinę likvidavimo programą visi gyvūnai penimi uždarose patalpose, iš kurių jie gali būti vežami tik į skerdyklą;

▼B

c) gyvuliai kilę iš ūkių, kuriuose visi daugiau kaip 15 mėnesių amžiaus galvijai yra vakcinuojami ir reguliariai pakartotinai vakcinuojami, ir visiems daugiau kaip 9 mėnesių amžiaus gyvuliams ne rečiau kaip kartą per 12 mėnesių atliekamas BHV1 gE-glikoproteino antikūnių nustatymo serologinis testas su neigiamu rezultatu, ir gyvuliams per paskutiniąsias 14 dienų iki išsiuntimo atliktas antikūnių nustatymo kraujo mėginiuose testas su neigiamais rezultatais, kaip nurodyta 1 dalies c punkto i papunktyje;

▼B

d) gyvuliai kilę iš ūkių, kuriuose neužfiksuotas BHV1, kaip nurodyta II Priede, ir kurie yra toje valstybėje narėje, kurioje infekcinis galvijų rinotracheitas yra privalomai registruojamas susirgimas, ir teritorijoje 5 km spinduliu nuo ūkio nėra pastebėta jokių klinikinių ar patologinių BHV1 infekcijos simptomų per paskutiniąsias 30 dienų, ir per 14 dienų laikotarpį iki išsiuntimo gyvuliams buvo atliktas antikūnių nustatymo kraujo mėginiuose testas su neigiamais rezultatais, kaip nurodyta 1 dalies c punkte.

3. Galvijai skerdimui iš valstybių narių ar regionų, neįtrauktų į II priede pateiktą sąrašą ir skirti valstybėms narėms arba regionams, įtrauktiems į I priede pateiktą sąrašą, gabenami tiesiai į paskirtą skerdyklą arba į patvirtintą surinkimo centrą, iš kurio jie išgabenami į skerdyklą skerdimui pagal Direktyvos 64/432/EEB 7 straipsnio antrąją pastraipą.

4. Sveikatos pažymėjimo, kuris, kaip nurodyta 1 dalyje, yra siunčiamas kartu su galvijais ir kurio 1 pavyzdys pateiktas Direktyvos 64/432/EEB F priede, C skyriaus 4 punkte pateikiama tokia informacija:

a) po pirmosios įtraukos: „IBR“,

b) po antrosios įtraukos: „Komisijos sprendimo 2004/558/EB 2 straipsnio … dalies … punktas“.

3 straipsnis

1. Galvijai, skirti veisimui ir produkcijos gamybai, gabenami iš valstybių narių ar regionų, neįtrauktų į II priede pateiktą sąrašą ir skirtų valstybėms narėms ar regionams, kuriuose neužfiksuotas infekcinis galvijų rinotracheitas ir kurie itraukti į II priede pateiktą sąrašą, tenkina tokias papildomas garantijas:

a) jie atitinka papildomas garantines sąlygas, nurodytas 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose;

b) jiems ir visiems kitiems galvijams, laikomiems tame pačiame izoliatoriuje, aprašytame 2 straipsnio 1 dalies b punkte, ne anksčiau kaip praėjus 21 dienai po jų atgabenimo į izoliatorių, turi būti atliktas viso BHV1 antikūnių nustatymo kraujo mėginiuose serologinis testas, kurio rezultatas turi būti neigiamas;

c) jie neturi būti vakcinuoti nuo infekcinio galvijų rinotracheito.

2. Galvijai skerdimui iš valstybių narių ar regionų, neįtrauktų į II priede pateiktą sąrašą ir skirti valstybėms narėms arba regionams, įtrauktiems į II priede pateiktą sąrašą, gabenami tiesiai į paskirtą skerdyklą skerdimui pagal Direktyvos 64/432/EEB 7 straipsnio pirmąją pastraipą.

3. Sveikatos pažymėjimo, kuris, kaip nurodyta 1 dalyje, yra siunčiamas kartu su galvijais ir kurio 1 pavyzdys pateiktas Direktyvos 64/432/EEB F priede, C skyriaus 4 punkte pateikiama tokia informacija:

a) po pirmosios įtraukos: „IBR“,

▼M3

b) po antrosios įtraukos: „Komisijos sprendimo 2004/558/EB 3 straipsnio … dalies … punktas“.

▼M3

4. Nukrypstant nuo 1 dalies a ir b punktų paskirties valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti ūkiui, kuriame nenustatytas BHV1, kaip nurodyta III priede (Ūkis, kuriame neužfiksuotas BHV1), ir kuris yra tos valstybės narės į II priedą įtrauktame regione, įvežti mėsos gamybai skirtus galvijus, jeigu laikomasi šių sąlygų:

a) gyvūnai privalo būti neskiepyti nuo BHV1 ir privalo būti kilę iš ūkių, kuriuose nenustatytas BHV1, ir likę juose nuo tada, kai yra atsivedami;

b) gyvūnai vežami vengiant kontakto su gyvūnais, kurių sveikatos būklė yra blogesnė;

c) mažiausiai 30 dienų iš karto iki išsiuntimo arba nuo tada, kai gyvūnai yra atsivedami, kai gyvūnai yra jaunesni nei 30 dienų amžiaus, gyvūnai buvo laikomi kilmės ūkyje arba kompetentingos institucijos patvirtintame izoliatoriuje, esančiame valstybėje narėje, kurioje infekcinį galvijų rinotracheitą privaloma registruoti ir kurioje per paskutiniąsias 30 dienų teritorijoje 5 km spinduliu nuo ūkio arba izoliatoriaus nebuvo pastebėta jokių klinikinių ar patologinių BHV1 infekcijos simptomų;

d) iš bandos, kuri buvo vakcinuota nuo BHV1, kilusiems gyvūnams buvo atliktas BHV1 gE-glikoproteino antikūnių nustatymo serologinis tyrimas, arba visiems kitiems gyvūnams – viso BHV1 antikūnių nustatymo serologinis tyrimas ir gauti neigiami kraujo mėginio, paimto per septynias dienas iki išsiuntimo iš c punkte nurodyto ūkio, tyrimo rezultatai;

e) paskirties ūkyje, kuriame nenustatytas BHV1, visi gyvūnai penimi uždarose patalpose, iš kurių jie gali būti vežami tik į skerdyklą;

f) d punkte nurodytiems gyvūnams atliekamas BHV1 gE-glikoproteino antikūnių nustatymo serologinis arba viso BHV1 kraujo mėginio, paimto 21–28 dienų po atvežimo į e punkte nurodytą ūkį laikotarpiu, tyrimas;

i) kurio rezultatai abiem atvejais turi būti neigiami; arba

ii) ūkio, kuriame nenustatytas BHV1, statusas sustabdomas, kol per mažiau nei 45 dienas nuo atvežimo į ūkį užsikrėtę gyvūnai bus paskersti; ir

— tiesioginį kontaktą su užsikrėtusiais gyvūnais turėjusių gyvūnų BHV1 gE-glikoproteino antikūnių nustatymo arba viso BHV1 kraujo mėginio, paimto ne anksčiau kaip praėjus 28 dienoms nuo užsikrėtusių gyvūnų išvežimo, tyrimo rezultatai buvo neigiami, arba

— vienoje patalpoje su užsikrėtusiais gyvūnais buvusių gyvūnų viso BHV1 antikūnių nustatymo kraujo mėginio, paimto ne anksčiau nei po 28 dienų po užsikrėtusių gyvūnų išvežimo, tyrimo rezultatai buvo neigiami, arba

— ūkyje likusių gyvūnų viso BHV1 antikūnių nustatymo kraujo mėginio, paimto ne anksčiau nei po 28 dienų po užsikrėtusių gyvūnų išvežimo, tyrimo rezultatai buvo neigiami, arba

▼M3

— ūkio, kuriame nenustatytas BHV1, statusas grąžinamas pagal II priedo 4 punktą.

5. 4 dalyje nurodyta paskirties valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie regionus, įtrauktus į II priedą, kuriuose rengiamasi įgyvendinti 4 dalies nuostatas ir nurodo numatomą paraiškos datą.

▼B

4 straipsnis

Galvijai veisimui ir produkcijos gamybai, gabenami iš valstybės narės ar regiono, įtraukto į II priede pateiktą sąrašą, ir skirti valstybei narei ar regionui, įtrauktam į I priede arba II priede pateiktą sąrašą, tenkina sąlygas, nurodytas 2 straipsnio 1 dalies a punkte.

5 straipsnis

Valstybės narės privalo užtikrinti, kad serologiniai testai, minimi 2 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktyje ir 3 straipsnio 1 dalies b punkte, skirti viso BHV1 antikūnių nustatymui, būtų standartizuoti pagal stiprų teigiamą, silpną teigiamą ir neigiamą serumą ir patvirtinti kaip OIE tarptautiniai standartai BHV1 testams.

6 straipsnis

Sprendimas 2004/215/EB panaikinamas.

7 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja nuo 2004 m. liepos 26 d.

8 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

▼**M8**

I PRIEDAS

Valstybės narės	Valstybių narių regionai, kuriems taikomos papildomos garantijos dėl infekcinio galvijų rinotracheito pagal Direktyvos 64/432/EEB 9 straipsnį
Belgija	Visi regionai
Čekijos Respublika	Visi regionai
Vokietija	Šios federalinės žemės: Brėmenas Hamburgas Hesenas Žemutinė Saksonija Šiaurės Reinas-Vestfalija Reino kraštas-Pfalcas Saro kraštas Šlėzvigas-Holšteinas
Italija	Friulio Venecijos Džulijos regionas Trento autonominė provincija

▼**M8**

II PRIEDAS

Valstybės narės	Valstybių narių regionai, kuriems taikomos papildomos garantijos dėl infekcinio galvijų rinotracheito pagal Direktyvos 64/432/EEB 10 straipsnį
Danija	Visi regionai
Vokietija	Šios federalinės žemės: Badenas-Viurtembergas Bavarija Berlynas Brandenburgas Meklenburgas-Pomeranija Saksonija Saksonija-Anhaltas Tiuringija
Italija	Aostos slėnio regionas Bolcano autonominė provincija
Austrija	Visi regionai
Suomija	Visi regionai
Švedija	Visi regionai

▼M1

III PRIEDAS

Ūkis, kuriame neužfiksuotas BHV1

1. Laikoma, kad ūkyje, kuriame auginami galvijai, nėra BHV1 infekcijos, jeigu jis atitinka šiame priede išdėstytas sąlygas.

1.1. Per paskutinius 6 mėnesius nekilo jokių įtarimų dėl BHV1 infekcijos ūkyje ir nė vienam iš ūkyje laikomų galvijų nepasireiškė klinikiniai simptomai, būdingi BHV1 infekcijai.

Ūkį ir visas toliau esančias ganyklas ar patalpas, nepaisant nuosavybės, kurios sudaro ūkio, kaip epidemiologinio vieneto, dalį, privaloma veiksmingai atskirti nuo ganyklų ar patalpų, kurių padėtis BHV1 atžvilgiu yra blogesnė, naudojant natūralias arba fizines užtvaras, kurios užkirstų kelią tiesioginiam skirtingos sveikatos būklės gyvūnų kontaktui.

1.2. Galvijai įsigyjami tik iš ūkių, esančių valstybėse narėse arba jų regionuose, įtrauktuose į II priede pateiktą sąrašą, arba iš ūkių, kuriuose nėra užfiksuotas BHV1, ir nė vienas ūkyje laikomas galvijas neturėjo kontakto su kitais galvijais, išskyrus tuos, kurie atgabenti iš ūkių, esančių valstybėse narėse arba jų regionuose, įtrauktuose į II priede pateiktą sąrašą, arba iš ūkių, kuriuose nėra užfiksuotas BHV1.

1.3. Galvijų patelės apsėklinamos tik tokia bulių sėkla, kuri gauta pagal Direktyvą 88/407/EEB arba sukergiamos tik su buliais, laikomais ūkiuose, esančiuose valstybėse narėse arba jų regionuose, įtrauktuose į šio sprendimo II priede pateiktą sąrašą, arba ūkiuose, kuriuose nėra užfiksuotas BHV1.

1.4. Ūkiui taikomas bent vienas iš žemiau išvardytų kontrolės režimų:

1.4.1. buvo atlikti visų galvijų patelių, kurių amžius daugiau kaip 9 mėnesiai, ir visų galvijų patinų, kurių amžius daugiau kaip 9 mėnesiai, naudojamų arba numatytų naudoti veisimui, serologiniai tyrimai BHV1 antikūnams nustatyti; kiekvienu atveju turi būti ištirti bent du kraujo mėginiai, paimti 5–7 mėnesių intervale, ir gauti neigiami rezultatai;

1.4.2. buvo atliktas serologinis tyrimas BHV1 antikūnams nustatyti, ir kiekvienu atveju gauti neigiami rezultatai tiriant bent jau:

— du pieno mėginius, paimtus 5–7 mėnesių intervalu iš visų galvijų patelių laktacijos metu atskirais pieno mėginiais arba pieno mėginių mišiniu, paimtu ne daugiau kaip iš 5 gyvulių, taip pat

— du kraujo mėginius, paimtus 5–7 mėnesių intervalu iš visų galvijų patelių ne laktacijos metu, kurių amžius daugiau kaip 9 mėnesiai, ir iš visų galvijų patinų, kurių amžius daugiau kaip 9 mėnesiai, naudojamų arba numatytų naudoti veisimui;

1.4.3. pieno ūkiuose, kuriuose mažiausiai 30 % galvijų yra galvijų patelės laktacijos laikotarpiu, turi būti atlikti serologiniai tyrimai BVH1 antikūnams nustatyti ir gauti neigiami rezultatai, kiekvienu atveju tiriant bent jau:

— tris pieno mėginius iš ne daugiau kaip 50 galvijų patelių laktacijos laikotarpiu pieno masės, paimtus mažiausiai 3 mėnesių intervalu, priklausomai nuo naudojamo testo specifikacijos, taip pat

— vieną atskirą kraujo mėginį, paimtą iš visų galvijų patelių ne laktacijos metu, kurių amžius daugiau kaip 9 mėnesiai, ir iš visų galvijų patinų, kurių amžius daugiau kaip 9 mėnesiai, naudojamų arba numatytų naudoti veisimui;

▼M1

1.4.4. visi ūkyje laikomi galvijai turi būti gauti arba iš ūkių, esančių valstybėse narėse ar jų regionuose, įtrauktuose į II priede pateiktą sąrašą, arba iš ūkių, kuriuose nėra užfiksuotas BHV1.

2. Galvijų ūkio, kuriame nėra užfiksuotas BHV1, statusas išsaugomas, jeigu:

2.1. laikomasi 1.1–1.4 punktuose išvardytų sąlygų ir

2.2. per 12 mėnesių laikotarpį ūkiui taikomas bent vienas iš toliau išvardytų kontrolės režimų:

2.2.1. buvo atliktas serologinis tyrimas BHV1 antikūnams nustatyti ir kiekvienu atveju gauti neigiami rezultatai tiriant bent vieną kiekvieno galvijo atskirą kraujo mėginį, paimtą iš visų galvijų, kurių amžiaus daugiau kaip 24 mėnesiai;

2.2.2. buvo atliktas serologinis tyrimas BHV1 antikūnams nustatyti, ir kiekvienu atveju gauti neigiami rezultatai tiriant bent jau:

— vieną atskirą pieno mėginį, paimtą iš visų galvijų patelių laktacijos metu atskirais pieno mėginiais arba pieno mėginių mišiniu, paimtu ne daugiau kaip iš 5 gyvulių, taip pat

— vieną kiekvieno galvijo atskirą kraujo mėginį, paimtą iš visų galvijų patelių ne laktacijos metu ir iš visų galvijų patinų, kurių amžius didesnis kaip 24 mėnesiai;

2.2.3. pieno ūkiuose, kuriuose mažiausiai 30 % galvijų yra galvijų patelės laktacijos laikotarpiu, turi būti atlikti serologiniai tyrimai BVH1 antikūnams nustatyti ir gauti neigiami rezultatai, kiekvienu atveju tiriant bent jau:

— du pieno mėginius iš ne daugiau kaip 50 galvijų patelių laktacijos laikotarpiu pieno masės, paimtus 3–12 mėnesių intervalu, priklausomai nuo naudojamo testo specifikacijos, taip pat

— vieną atskirą kraujo mėginį, paimtą iš visų galvijų patelių ne laktacijos metu ir iš visų galvijų patinų, kurių amžius didesnis kaip 24 mėnesiai.

3. Galvijų ūkio, kuriame nėra užfiksuotas BHV1, statusas suspenduojamas, jeigu 2.2.1–2.2.3 punktuose minimų tyrimų metu bent vieno gyvulio BHV1 antikūnų nustatymo testo rezultatai yra teigiami.

4. Ūkio, kuriame nėra užfiksuotas BHV1, statusas, suspenduotas pagal 3 dalį, grąžinamas tik po to, kai atliekami serologiniai tyrimai BHV1 antikūnams nustatyti ir gaunami neigiami rezultatai, ir kai tie tyrimai pradėti ne anksčiau kaip praėjus 30 dienų po gyvulių, kuriems nustatyta teigiama serologinė reakcija, pašalinimo, kiekvienu atveju tiriant bent jau:

— du pieno mėginius, paimtus 5–7 mėnesių intervalu iš visų galvijų patelių laktacijos metu atskirais pieno mėginiais arba pieno mėginių mišiniu, paimtu ne daugiau kaip iš 5 gyvulių, taip pat

— du kraujo mėginius, paimtus ne mažiau kaip trijų mėnesių intervalu iš visų galvijų patelių ne laktacijos metu ir iš visų galvijų patinų.

▼**M1**

Pastaba:

a) Jeigu šiame priede daroma nuoroda į serologinį tyrimą BHV1 antikūnams nustatyti, taikomi 2 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyti principai dėl ištirtų gyvulių vakcinacijos būklės.

b) Šiame priede minimų pieno mėginių mišinio dydis gali būti keičiamas remiantis dokumentais, įrodančiais, kad bet kokiu atveju tyrimas atliekamas kasdieninio laboratorijos darbo sąlygomis, užtikrinančiomis, kad bus nustatyta mažiausia silpnai teigiama reakcija pieno mišinio mėginyje, kurio dydis pakeistas.